

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ
1959-2009**

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

Υπόθεση CHUWUNONSO κατά της Ελλάδας

(Προσφυγή υπ'αρ. 43407/06)

Απόφαση

Στρασβούργο 2 Ιουλίου 2009

Η απόφαση αυτή θα γίνει οριστική υπό τους όρους που ορίζονται στο άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης. Μπορεί να επέλθουν μερικές αλλαγές στην μορφή.

Στην υπόθεση CHUWUNONSO κατά της Ελλάδας

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα) που συνεδρίασε με την ακόλουθη σύνθεση:

Κα Nina VAJIC Πρόεδρο

Και τους δικαστές

Κο Χρήστο POZAKH

Κο Khanlar Hajiyeu

Κο Dean Spielman

Sverre Erik Jebens

Κο Giorgio Malinverni

Κο Γεώργιο Νικολάου

Και τον κο André Wampach *Αναπληρωτή Γραμματέα του Τμήματος*

Αφού συσκέφθηκε σε συμβούλιο στις 11 Ιουνίου 2009

Εξέδωσε την παρούσα απόφαση, που υιοθετήθηκε την ίδια ημερομηνία :

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη με προσφυγή (αρ. 43407/06) που άσκησε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ένας Νιγηριανός υπήκοος, ο κος Ifediora Kingsley Chuwunonso εφεξής «ο προσφεύγων», ο οποίος προσέφυγε στο Δικαστήριο στις 5 Οκτωβρίου 2006 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών Ελευθεριών εφεξής («Η Σύμβαση»).
2. Η ελληνική Κυβέρνηση («Η Κυβέρνηση») εκπροσωπείται από τους πληρεξουσίους της τον κο Γ.Κανελλόπουλο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την κα Σ. Αλεξανδρίδου Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
3. Στις 22 Απριλίου 2008, η Πρόεδρος του Πρώτου Τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει τις κατηγορίες σχετικά με την διάρκεια της

διαδικασίας στην Κυβέρνηση. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 § 3 της Σύμβασης, αποφασίστηκε ότι το τμήμα θα αποφαινόταν συγχρόνως επί του παραδεκτού και επί της ουσίας

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

4. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1973 και αυτή τη στιγμή κρατείται στην φυλακή Κορυδαλλού.
5. Στις 13 Φεβρουαρίου 1999 ο προσφεύγων συνελήφθηκε εμπορία ναρκωτικών ουσιών. Στις 14 Αυγούστου, ο Ανακριτής διέταξε την προσωρινή του κράτηση.
6. Στις 17 Νοεμβρίου 2004, το κακουργιοδικείο Θεσσαλονίκης τον καταδίκασε σε κάθειρξη δώδεκα ετών για εμπορία ναρκωτικών ουσιών. (απόφαση υπ'αρ. 1172/2004).
7. Σε απροσδιόριστη ημερομηνία, ο προσφεύγων άσκησε έφεση.
8. Η δικάσιμος στο Εφετείο Θεσσαλονίκης αρχικά προσδιορίστηκε στις 20 Μαρτίου 2008. Μετά από δύο αναβολές, προσδιορίστηκε στις 18 Σεπτεμβρίου 2008. Από την δικογραφία δεν προκύπτει ότι η εκδίκαση της υπόθεσης έγινε τελικά κατά την ημερομηνία αυτή.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 § 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

9. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η διάρκεια της διαδικασίας παραβίασε την αρχή της «εύλογης προθεσμίας» όπως αυτή προβλέπεται από το άρθρο 6 § 1 της Σύμβασης, που είναι διατυπωμένο ως εξής :

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσή του δικαστεί ... εντός λογικής προθεσμίας, υπό δικαστήριον (...), , το οποίον θα αποφασίσει (...)επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως.»

10. Η Κυβέρνηση αντιτίθεται στην θέση αυτή. Ισχυρίζεται ότι η εν λόγω διαδικασία διεξήχθη με ταχύτητα και όλα τα στάδιά της πραγματοποιήθηκαν μέσα σε εύλογες προθεσμίες. Ειδικότερα παρατηρεί ότι στην πράξη, ο Γραμματέας του Εφετείου προσδιορίζει τις δικασίμους σε προθεσμίες πιο σύντομες όσον αφορά τις υποθέσεις στις οποίες ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε λιγότερο βαριές ποινές. Για την Κυβέρνηση, η επιλογή αυτή δικαιολογείται γιατί θα πρέπει το άτομο το οποίο έχει καταδικαστεί να μην έχει ήδη εκτίσει την ποινή του πριν την εξέταση της έφεσής του. Εκτιμά λοιπόν ότι στην υπό κρίση περίπτωση, η ποινή κάθειρξης δώδεκα ετών που επιβλήθηκε στο προσφεύγοντα από το Κακουργιοδικείο δικαιολογούσε τον προσδιορισμό δικασίμου στο Εφετείο σε μία πιο μακρινή ημερομηνία.

A. Επί του παραδεκτού

11. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η αιτίαση αυτή δεν είναι προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του άρθρου 35 § 3 της Σύμβασης. Παρατηρεί επίσης ότι δεν προσκρούει σε κανένα άλλο λόγο απαράδεκτου. Πρέπει λοιπόν να κηρυχθεί παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

1. Περίοδοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη

12. Η επίδικη περίοδος άρχισε στις 13 Αυγούστου 2003, με την σύλληψη του προσφεύγοντος. Από την δικογραφία προκύπτει ότι η υπόθεση εξακολουθεί να είναι εκκρεμής. Διήρκεσε λοιπόν πέντε έτη και δέκα μήνες για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας.

2. Εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας των διαδικασιών

13. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι ο εύλογος χαρακτήρας της διαδικασίας εκτιμάται σύμφωνα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης και με βάση τα κριτήρια που έχει θεσπίσει η νομολογία του Δικαστηρίου και ειδικότερα την πολυπλοκότητα της υπόθεσης, την συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμόδιων Αρχών (βλ. μεταξύ άλλων *Pelissier et Sassi c. France [GC]*, αρ. 25444/94, § 67 CEDH 1999-II).

14. Το Δικαστήριο έχει δικάσει πολλές φορές υποθέσεις με παρόμοια ζητήματα με αυτά της υπό κρίση περίπτωσης και διαπίστωσε την παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης (βλ. την προαναφερθείσα *Pelissier et Sassi*).

15. Αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του είχαν υποβληθεί, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η Κυβέρνηση δεν εξέθεσε κανένα πραγματικό περιστατικό ή επιχείρημα που να μπορεί να οδηγήσει σε ένα διαφορετικό συμπέρασμα στην παρούσα περίπτωση. Ειδικότερα, το Δικαστήριο συμφωνεί με την Κυβέρνηση ότι για προφανείς λόγους, ο προσδιορισμός της δικασίμου στο εφετείο πρέπει να γίνεται σε ημερομηνία προγενέστερη αυτής κατά την οποία ο προσφεύγων θα έχει εκτίσει την ποινή που του έχει απαγγελθεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Εντούτοις, η ανάγκη αυτή δεν μπορεί να απαλλάξει το Κράτος από την γενική του υποχρέωση να εγγυάται την πραγματοποίηση της διαδικασίας σε εύλογη προθεσμία και να φροντίζει ώστε το διάστημα ανάμεσα στα διάφορα στάδια της διαδικασίας να μην είναι υπερβολικό.

Με βάση τη Νομολογία του Δικαστηρίου στο θέμα αυτό, το Δικαστήριο εκτιμά ότι στην υπό κρίση περίπτωση η διάρκεια της επίδικης διαδικασίας είναι υπερβολική και δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση για «εύλογη προθεσμία».

Επομένως, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1.

II. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΑΛΛΕΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ

16. Ο προσφεύγων επικαλείται τα άρθρα 3, 5 §§ 1 και 2 και 6 § 2 της Σύμβασης και παραπονείται για τις συνθήκες κράτησης τόσο κατά την προσωρινή του κράτηση όσο και μετά την απόφαση υπ'αρ. 1172/2004. Επιπλέον καταγγέλλει ότι του επιβλήθηκε προσωρινή κράτηση καθώς και το ότι δεν ενημερώθηκε στην μητρική του γλώσσα για τους λόγους της σύλληψής του. Τέλος παραπονείται για παραβίαση το δικαιώματος του στο τεκμήριο αθωότητας.

Επί του παραδεκτού

17. Με βάση το σύνολο των στοιχείων που έχει στην διάθεσή του το Δικαστήριο, και στο μέτρο που είναι αρμόδιο να κρίνει τους ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν, και ιδιαίτερα στο μέτρο που ο προσφεύγων πληρεί τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που προβλέπονται από το άρθρο 35 της Σύμβασης, δεν παρατήρησε καμμία παραβίαση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που εγγυάται η Σύμβαση.

Επομένως το τμήμα αυτό της προσφυγής είναι προδήλως αβάσιμο και πρέπει να απορριφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 35 §§ 3 και 4 της Σύμβασης.

III. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

18. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 41 της Σύμβασης

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

19. Ο προσφεύγων απαιτεί 5.000 € (ευρώ) για την ηθική βλάβη που θεωρεί ότι έχει υποστεί.

20. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει το αίτημα αυτό και δηλώνει ότι η διαπίστωση της παραβίασης θα αποτελούσε από μόνη της επαρκή δίκαιη ικανοποίηση για την ηθική βλάβη.

21. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο προσφεύγων υπέστη βέβαιη ηθική βλάβη για την οποία μόνη η διαπίστωση της παραβίασης από το Δικαστήριο δεν είναι επαρκής ικανοποίηση. Αποφαινόμενο με δικαιοσύνη, το Δικαστήριο επιδικάζει στον προσφεύγοντα ολόκληρο το ποσό που ζήτησε, δηλαδή 5.000 € για την ηθική βλάβη, συν οποιοδήποτε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

22. Ο προσφεύγων δεν παρουσίασε αίτηση για τα έξοδά του και την δικαστική δαπάνη. Επομένως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν υπάρχει λόγος να του επιδικάσει ποσό για τον λόγο αυτό.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

23. Το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας επί του επιτοκίου διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Κηρύσσει* την προσφυγή παραδεκτή όσον αφορά την αιτίαση για υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας και απαράδεκτη κατά τα λοιπά

2. *Αποφαίνεται* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης

3. *Αποφαίνεται* ότι

α) το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στον προσφεύγοντα μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης, το ποσό των 5.000 € (πέντε χιλιάδων ευρώ) για ηθική βλάβη, συν οποιοδήποτε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος.

β) ότι από την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, τα ποσά θα προσαυξάνονται με απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς το ισχύον κατ' αυτό το χρονικό διάστημα επιτόκιο διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπέζης, προσαυξανόμενου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

Συντάχτηκε στην γαλλική γλώσσα και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 2 Ιουλίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

Η Πρόεδρος : Nina VAJIC
(υπογραφή)

Ο Αναπληρωτής Γραμματέας του Τμήματος : André Wampach
(υπογραφή)